

Sabel o. s. v. —, og naar hele Ceremoniellen er overstaet, kan man henbive Sagen til Admiralen, og han kan da affige en Dom arbitrært, som ikke behøver at gaa til Generalauditøren. Paa den Maade gaar Rettergangen en lille Smule hurtigere, men det er jo ganske aparte, at en hel Krigsret ikke selvstændig kan idømme saa meget, som en Jurisdiktionschef kan idømme arbitrært. Naar man derimod sender Dommen til Generalauditøren, eller Jurisdiktionschefen mener, at han ikke vil affige nogen arbitrer Dom, har Generalauditøren, som ogsaa fremhævet af min ærede Medforespørger, Ret til at kassere Dommen eller sende den tilbage, for at der kan dømmes om igen, eller ogsaa kan han sende den til kgl. Resolution, hvis det drejer sig om større Tilfælde. I ældre Dage kunde man forøge Straffen, nu i de senere Tider er det ikke anset for at være tilladeligt. Man kan kun formilde den Straf, som Retten affiger. Jeg kan ikke andet end henlede Opmærksomheden meget bestemt paa det Forhold som noget, der jo egentlig er fuldstændig abnormt, at en Jurisdiktionschef kan have langt større Myndighed end en hel Krigsret, og at en Krigsretsdom kan behandles paa den omtalte Maade af Generalauditøren. Det er virkelig, som min ærede Medforespørger sagde, saaledes, at ere Dommerne i Retten Nitteduffer for Auditøren, saa bliver selve Retten til Dels en Nitteduffe for Generalauditøren. Det andet Spørgsmaal, jeg her vil fremhæve, er, at for at Auditøren selv kan forhøre, kan han ogsaa, saa vidt mig bekendt, dekrettere Baretægsarrest over de tiltalte, og Auditøren har altsaa i enhver Retning en ganske overordentlig stor Myndighed eller tiltager sig den. Hvorvidt det er berettiget eller ej, evner jeg ikke at trænge ind i. Appel af den kombinerede Rets Domme findes der som Regel ikke, dog for civile Betjente kan en Dom appelleres ind for Overadmiraltetsretten, der tillige har enkelte andre Sager fra gamle Dage, men som jo egentlig ere gaaede ud af Praksis. Det er nemlig om Priise-, Konvoj-, Flag- og Bimpelfager, Sager, hvor der er Spørgsmaal om uberettiget Førelse af Flag og Bimpel, og saa endelig Lodsfager. Det er altsaa mere civile Ting. Ellers gælder der i Søværnet ingen som helst Appel. Naar det er Stabsofficerer, som skulle tiltales, anvender man Overkrigsretten i Genhold til de gamle Krigsartikelsbreve eller Generalkrigsretten, men saasom jeg aldrig har hørt, at nogen Stabsofficer har forbrudt sig, har jeg heller aldrig hørt, at der er blevet anvendt nogen Overkrigsret. Stabsofficerer bruge ikke her til Lands at

forbrude sig, saadan noget gør man ikke her til Lands, og saa anvender man heller ikke Overkrigsretten. Den har desuden den Vanskelighed, at den skal bestaa af en Admiral og 13 Stabsofficerer. Det er altsaa en temmelig vanskeligt Sag at saa sammenkaldt denne Ret, og der skal kgl. Resolution til. Man er da gaaet en anden Vej, og det er at ansætte et Overkrigsforhør. Det kan nemlig gøres af Ministeren. Naar dette Overkrigsforhør er færdigt, gaar Sagen til en Kommission eller Overkrigskommission. Naar der skulde være civile Folk mellem de tiltalte, kan man nedsætte en kombineret Kommission, som sammensættes af civile og militære Dommere, og hvis der er Officerer i Hæren, der ere implicerede deri, bliver Kommissionen sammensat af maritime Officerer og Hærofficerer tilsammen. Der er altsaa ikke Mangel paa Retsformationer, men det, som der mangler, er nærmest det betryggende i Fremgangsmaaden, og det var ønskeligt, om vi paa den ene Side kunde saa en Reduktion af alle disse Retter og paa den anden Side en klarere og bestemtere Anvendning af, hvorledes man har at gaa frem. Der trænges til en Forberedelse for de vedkommende, der skulle sidde som Dommere, i Tide, medens de endnu ere paa Søofficersskolen, for at man ikke skal risikere, at der kommer saadanne Resultater ud, som ikke ere ufete, til stor Forbauselse for Samfundet. Der er endnu en Bemærkning med Hensyn til Fremgangsmaaden i den kombinerede Ret, jeg vil gøre. Der staar nemlig i Reglerne, at Auditøren skal oplæse Dommen i Paahør af Retten. Det sker, saa vidt mig bekendt, aldrig. Jeg har ikke været i det Tilfælde at blive tilstaaet for at høre en Dom oplæse, som er bleven assagt, end sige nogensinde faaet Meddelelse om, at en Generalauditør eller muligvis Jurisdiktionschefen skulde have forandret den Dom, som Krigsretten har assagt. Et andet Forhold er det om Bord i Krigsskibe. Det er selvfølgelig, at Chefen der maa have en betydelig Magt, større end i Land, til at straffe Brud paa Lov og Disciplin, og der følges ogsaa der en anden Fremgangsmaade, idet der er anordnet først et Krigsforhør, som foretages af en Offiier med to Viseholdere, enten Officerer eller Underofficerer, og dernæst, naar Sagen skal fortsættes, Nedsættelsen af en Krigsret. Men i sidste Tilfælde kommer ikke Officieren til at lede den videre Behandling af Sagen, da skal efter Bestemmelserne Intendanten lede Sagen i Tighed med, hvad Auditøren gør i den kombinerede Ret. Det er atter et Punkt, som er i højeste Grad uheldigt, idet man til at lede en saadan